

Judas nedtur. 1. og 2. Kongebog, 2. Krønikebog

Tekstens hvem, hvad, hvor:

Forfatter:

- For Kongebøgernes vedkommende er forfatteren ukendt, men kunne være én af profeterne i eksil, måske Ezekiel i Babylon eller Jeremias i Egypten. Oprindeligt er Kongebøgerne én bog, men af praktiske grunde blev den senere opdelt i to. Det samme gør sig gældende for Krønikebøgerne.
- Ophavsmanden til Krønikebøgerne er efter jødisk tradition præsten Ezra, som har brugt flere af Gamle Testamentes bøger samt andre historiske og profetiske skrifter, der senere er gået tabt, som sit baggrundsmateriale for at samle Krønikebøgerne.

Tidspunkt:

- Kongebøgerne er skrevet efter 560 f.Kr. og sandsynligvis før 538 f.Kr., da israelitterne begyndte at vende hjem fra fangenskab i Babylon. Bøgerne dækker en periode på godt 400 år; fra Salomons tronbestigelse i 971 f.Kr. til frigivelsen af kong Jojakim af Juda i 560 f.Kr.
- Krønikebøgerne blev samlet efter 458 f.Kr., hvor Ezra kom tilbage til Jerusalem fra landflygtigheden i Babylon. 2. Krønikebog dækker samme periode som de to Kongebøger, dog med en kort beskrivelse af eksilet i Babylon samt kong Kyros' bekendtgørelse om at alle jøder frit kan vende tilbage til Jerusalem og Juda.

Formål:

- At tolke det historiske forløb og hvordan det går med Israel som nation i forhold til israeliternes troskab eller utroskab overfor deres pagt med Herren Israels Gud.
- Medens Kongebøgerne er skrevet ud fra en profetisk synsvinkel er Krønikebøgerne skrevet ud fra en præstelig, hvilket ses af de detaljerede beskrivelser af præstetjenesten og tilbedelsen af Herren.
- Kongebøgerne er skrevet med tanke på jøderne i eksilet, mens Krønikebøgerne henvender sig til de hjemvendte jøder, der måtte spørge om pagten med Herren stadig var gældende, om Han havde en plan med dem som folk, og om det var muligt at genetablere et rige som under kong David.

Opbygning:

A. Kongebøgerne

1. Rigets guldalder med kong Salomon. 1 Kong 1-11
2. Rigets deling i Juda og Israel. 1 Kong 12 – 2 Kong 17
3. Judariget fra det tidspunkt, hvor Israel bliver erobret af assyrerne i 722 f.Kr til Juda bliver erobret af babylonierne og ført i eksil i 586 f.Kr. 2 Kong 18-25

B. Anden Krønikebog

1. Templets og Salomons pragt. Kap 1-9
 2. Riget deles under Salomons søn Rehabeam. Kap 10-12
 3. Judas konger og fire reformer. Kap 13-35
 4. De sidste konger og eksilet. Kap 36
- Anden Krønikebog udelader Israels (Nordrigets) konger.

Indhold:

A. Kongebøgerne

- Det begynder med nationen Israels storhedstid og slutter med den samme nations ruin og ophør som følge af folkets og kongernes afgudsdyrkelse. Israel forlod den pagt de havde indgået med Herren og på trods af utallige advarsler gennem profeterne og nye chancer fortsatte den åndelige og moralske deroute i nordriget Israel hurtigst, men også i sydriget Juda.
- Rigets deling skyldtes kong Salomon, der begyndte så godt med at ønske sig visdom frem for rigdom og netop derfor fik begge dele. Han var den vise kong nogensinde og måske også den rigeste og Herren åbenbarede sig for ham flere gange. Det var ham, der byggede det storslåede tempel, som hans far David havde forberedt og Salomon så, hvorledes Herrens herlighed tog bolig i templet. Alligevel tillod han sine mange hustruer (700 plus 300 konkubiner) at dyrke afguder, hvilket blev anledning til hans egen afgudsdyrkelse, som bragte Herrens dom ind over nationen – nemlig at riget skulle deles.
- Det var Salomons søn Rehabeam, der gennem sin uforstand blev anledning til rigets deling i Juda (2 stammer) og Israel (10 stammer).
- Juda rige (sydriget)
 - Hovedstad og tempel i Jerusalem
 - Kun ét dynasti med 19 konger og én dronning, nogle gode, nogle ustabile, andre onde
 - 3-4 reformer eller ”vækkelser” under gode konger
 - Erobreret og bragt i eksil i Babylon år 586 f.Kr.
- Israel (nordriget)
 - Hovedstad først Sikem senere Samaria
 - Afgudsoffersted i Betel
 - Ni dynastier, 19 konger, udelukkende onde
 - Elias forsøger at vække folket gennem styrkeprøven på Karmels Bjerg.
 - Elisa overtager Elias' tjeneste og helbreder bl.a. aramæeren Na'aman.
 - Erobreret og bragt i fangenskab i Assyrien år 722 f.Kr.
- De to riger lå under mange af kongerne i strid med hinanden og med nationerne omkring. Kun når de gjorde, hvad der var ret i Herrens øjne havde de fred.

B. Anden Krønikebog

- Bogen tegner et billede af kong Salomon, som udelukkende er positivt og som udelader den ældre Salomons afgudsdyrkelse. Ligeledes beskæftiger bogen sig efter rigets deling kun med Juda.
- Der er i bogen sammenhæng mellem templets og tempeltjenestens tilstand og folkets og nationens tilstand. Når templet blev holdt ved lige og pagten blev overholdt gik det folket og nationen godt.